

42/870

Brať môj drahý!

Som ja síce doma, ale veru i tu vo väzení, perse, o veľa príjemnejšie som, než vo Vácove bolo; neidem už od 14. Maja, v ktorom dni som domov prišiel ani na krok z obvodu Hlbockého chotára, štátnych zase tu bol internovaný. Slabý som náramne a tej roboty tiež aj tuhá ma doľu čakalo. Volačo sa teda robí, volačo zas rozmluva, a keď aj dáta narostea príde a tu zas aj predca, ako dnes káre a Bohu sluší sa, a tak idi dny veru rýchlo a príjemno. Moja sestra založila odrazu piasť Skriptačov do Kofolného, a on aj písal už mi keď veľa 14. teda naisto 15. Maja.

Šťastie a veľmi ľahko d' mojích prijatých prišiel som d. 19. večer domov. Tvoj milý list nemien d' ktorého dňa prišiel som 22. a ja ho ihneď odpoviedam. Ďakujem Ti veľmi za prázdnosť a za veru Tvoje služby, mne, domu môjmu a cirkvi mojej preukázané. Nech Ti to Pán vynahradí, čo ja Ti nahradím nemôžem.

Veľmi sa nás všetkých dotkla nemoc milého Láudora nášho, ktorý tak si natlonil celú cirkev svoju i dom svoj svojím charakterom a činnosťou duchovnou, hrdinne želáme mu všetci poraženie. Taký mladý muž má viac sily v sebe, než aby ho keď zlomil mohla nemoc nahodiť a Pán si iste služobníka v ňom chce zachovať, preto aj deťančia modlitba nava istotu nám dáva, že vylýdaná bude u tónu Baránkouho.

Lystov našu istotu a hrdinnú prázdnosť pamaj a. volnie Tvoj celý a maj sa dobre v zdaní a česť svojí; ty máš Bohom! Na pomáhu pre usťatú a práre.

V Hlbočum dne 22. 5. večer 1870.

Tvoj

Brat na slohde
Hurbany

